

GODLY PLAY

Op 28 oktober 2018 mochten de vormelingen van Moen een Godly Play bijeenkomst meemaken in de kapel van het college van Avelgem. Maar wat is Godly Play eigenlijk?

Als we 'Godly Play' intypen op Google Translator, dan krijgen we als letterlijke vertaling: 'Goddelijk Spel'. Twee woorden die op het eerste zicht niet zoveel met elkaar te maken hebben... Of toch? Wat heeft 'God' te maken met 'spelen'? Of hoe kunnen we 'God' al 'spelend' ontdekken?

Als we 'spelen' zeggen, denken we meestal terug aan onze kindertijd. De tijd waar we op een vrije en ongebonden manier met andere kinderen, met één of ander stuk speelgoed of met een gezelschapspel speelden. De tijd waar we als kind zo opgingen in ons favoriete spel en onze fantasie zo de vrije loop lieten dat we alles rondom ons vergaten. We zaten als het ware 'in' het spel en de wereld om ons heen was heel ver weg. We waren al spelende een deel van het spel geworden en het is vanuit die diepgaande 'spel'beleving dat Godly Play probeert om 'God' in ons hart binnen te laten. Godly Play is een weg om 'God' op een vrije, ongebonden en speelse manier te ontmoeten, te ontdekken én binnen te laten in ons hart.

En dat zowel voor oud als jong, gelovige als niet- of anders gelovige, ziek of gezond, begaafd of minder begaafd... kortom voor iedereen!

Tijdens de Godly Play bijeenkomst van 28 oktober kregen de vormelingen van Moen dan ook de kans om God te ontmoeten in het verhaal van 'De grote familie' of 'Gods belofte aan Abraham en Sara'. Hoe die wonderlijke ontmoeting verliep kun je nalezen in volgend verhaal. Ben je er klaar voor?

We beginnen ons verhaal bij 'de deurwachter', in ons geval is dat Johan. En zoals het woord al laat uitschijnen, ontmoeten ze Johan aan de deur die hen toegang verleent naar de Godly Play ruimte (in dit geval de kapel van het SJB college). Hij verwelkomt iedereen persoonlijk door iedere vormeling persoonlijk aan te spreken met zijn naam. Uit respect voor de Godly Play ruimte vraagt hij aan de vormeling om zijn of haar schoenen uit te doen en daarna vraagt hij of hij of zij 'klaar' is voor het verhaal. Op die manier schenkt de deurwachter 'de andere' de kans én de tijd om zich persoonlijk klaar te maken voor 'het verhaal'. En als hij of zij klaar is voor het verhaal helpt de deurwachter 'de andere' over de drempel heen.

'De andere', in ons geval een vormeling, betreedt de Godly Play ruimte en wordt verwelkomd door de verteller die zich al in de Godly Play ruimte bevindt.

De verteller, in ons geval is dat Rik, nodigt de jongere op een persoonlijke manier uit om plaats te nemen in de kring rondom de verteller. En wanneer iedereen binnen is en de kring volledig is, kan de verteller beginnen met zijn verhaal.

Intussen is deurwachter Johan als laatste de ruimte binnengekomen en neemt hij plaats 'buiten' de kring om eventuele 'storingen' van binnen- of buitenaf op te vangen.

De verteller toont eerst waar het materiaal voor het verhaal te vinden is en vervolgens brengt hij het materiaal in de kring. Hij vraagt op zijn beurt aan iedereen: "Zijn jullie er klaar voor?" en wanneer iedereen van binnen stil geworden is, begint hij met het verhaal. Er zijn verschillende soorten verhalen: bijbelverhalen, parabellen, heiligenverhalen en verhalen rond belangrijke periodes of dagen van het kerkelijke jaar. Voor ieder verhaal is er aangepast materiaal. Voor deze ontmoeting werd gekozen voor het verhaal van 'De grote familie'.

En als iedereen klaar is, kruipt de verteller als het ware in zijn verhaal en neemt alle aanwezigen mee. Het spel is begonnen.

Zowel de verteller als de vormelingen worden op een speelse manier één met het verhaal. Belangrijk om weten is dat de verteller, gedurende het verhaal, geen oogcontact heeft met de aanwezigen. Op die manier kunnen we het in onszelf stil maken om te luisteren en te kijken naar wat er gebeurt als we God toelaten in 'ons' verhaal. Want het verhaal is niet alleen een verhaal om naar te luisteren en te kijken, het is ook voor ieder van ons een persoonlijk verhaal. Doorheen het verhaal gaat God met ieder van ons op weg of misschien ook niet... Ook dat maakt deel uit van het verhaal.

Wanneer het verhaal afgelopen is, treedt de verteller terug in oogcontact met de aanwezigen en start hij met 'de verwondering'. Tijdens dat moment gooit de verteller enkele verwonderingsvragen in de groep door de vragen te laten beginnen met "Ik vraag mij af..." Op die manier kunnen de vormelingen in de kring zich laten verwonderen, elk op hun manier. Niemand kan iets verkeerd zeggen en niemand wordt beoordeeld op zijn of haar antwoord. Want het gaat over wat het verhaal met jouw persoonlijk doet, waar jij jezelf terugvindt in het verhaal, wie jij zou kunnen zijn in het verhaal of welk deel van het verhaal over jou persoonlijk zou kunnen gaan. Niemand moet iets zeggen want ook de 'stilte' is een manier van verwonderen. Niets moet, alles mag.

De verwondering is voor iedereen anders en iedereen heeft respect voor de verwondering van de andere. Soms kan het dat de verwondering heel veel losmaakt bij iemand, soms kan het ook heel stil zijn... maar stilte kan ook een antwoord zijn. Ook dat zijn heel wonderbaarlijke en dankbare momenten omdat er zelfs ook in die kwetsbare maar diepgaande stilte heel veel verwondering gebeurt en kan gebeuren....

Daarna krijgt iedereen dan de kans om het verhaal op een persoonlijke manier te verwerken. Eén voor één mogen de jongeren de kring verlaten om elk afzonderlijk en op hun persoonlijke manier het verhaal in stilte en op een creatieve manier te verwerken. Sommigen blijven in de kring zitten en willen in stilte nog wat vertoeven in of bij het verhaal, anderen verkiezen om iets persoonlijks neer te schrijven of te tekenen en nog anderen verkiezen om in stilte het verhaal of andere verhalen na te lezen in de bijbel of ander boek afgestemd op hun leeftijd. Het is een diepgaand persoonlijk moment dat ieder van zich op een eigen manier beleeft. Wat ze ook doen tijdens deze verwerking, het is persoonlijk en hoeft niet in de groep getoond of uitgelegd te worden. Het is een vrije en ongebonden manier om op een creatieve manier God een kans te geven...

Tijdens de verwerking maakt de deurwachter 'het feestmaal' klaar. Dit bestaat uit iets om te eten en iets om te drinken. In ons geval was dit een glaasje fruitsap en een stukje cake.

Want na de verwerking is het tijd voor 'danken' en 'feesten'. Iedereen neemt terug zijn plaatsje in in de kring en er worden enkele vormelingen aangesproken om te helpen met uit'delen'. We 'delen' met elkaar en iedereen krijgt een drankje en een hapje. Het servetje doet dienst als tafeltje helpt ons ook om nadien alles proper achter te laten en op te ruimen. Maar alvorens feest te vieren gaan we eerst danken. Om beurt wordt aan iedereen gevraagd om een persoonlijk dankgebed(je) te richten tot God. Ook hier is iedereen vrij om dit gebed al dan niet luidop te zeggen. Wie zich niet geroepen voelt om dit luidop te doen krijgt de mogelijkheid om dit in stilte, bij zichzelf, te doen. Want ook hier kan de stilte een sterk moment zijn... Wie zijn gebed in stilte tot God brengt, zegt na zijn gebed 'Amen'. Zo weet de volgende dat hij zich in stilte of luidop kan richten tot God om te danken. Als laatste dankt de verteller... en dan kan het feestmaal beginnen. Dit gebeurt in een ontspannen maar rustige sfeer zodat iedereen op zijn manier kan genieten van dit voedzaam moment.

Na het feestmaal zorgen de aanwezigen ervoor dat alles mooi opgeruimd wordt en dat er op een ontspannen manier afscheid kan genomen worden. Iedere vormeling mag zelf beslissen wanneer hij de ruimte wil verlaten en geeft hiervoor een teken aan de verteller. De verteller spreekt hem of haar aan met zijn of haar naam en neemt op een persoonlijke manier afscheid. De vormeling is vrij om afscheid te nemen op zijn of haar manier. Ze verlaten de ruimte zoals ze de ruimte binnengekomen zijn, één voor één, op een persoonlijke manier en in stilte.

Eens ze de ruimte verlaten hebben is de Godly Play bijeenkomst afgelopen maar nemen ze hun verhaal en hun persoonlijke beleving mee naar hun 'leef'wereld. Voor sommigen kan dit heel veel zijn en voor anderen dan weer niets. Maar dat mag, want dit is juist wat Godly Play is, je mag jezelf zijn en je hebt de vrije keuze om God al dan niet toe te laten in je leven.

Tot slot vraag ik mij af of de lezer in deze manier van samenzijn het vieren van de eucharistie kan terugvinden: het binnenkomen en verwelkomen, het verhaal (lezingen, evangelie), verwondering en verwerking (homilie), danken (dankgebed) , feestmaal eten en drinken (tafel dienst en communie), afscheid nemen en naar buiten gaan.

Wie meer wil weten over Godly Play kan heel veel terug vinden op het internet of kan hiervoor terecht bij Rik Denys (rik.denys2@telenet.be).